

terrainets Indtagelse til Bebyggelse, og ved denne Bebyggelses Fremskriden havde man ikke Trang til ny Kloaklovgivning, for Bebyggelsen fandt væsentlig Sted paa Grunde, som ejedes af Kommunen selv. Kommunen selv sørgede for Kloakanlægene uden at paalægge dem, der købte Grunde, særlige Bidrag dertil. Prisen derfor gik ind i Købesummen for Grundene.

Anderledes stiller Sagen sig nu i den tredje Udviklingsperiode, som Kjøbenhavns Kommune nu undergaar, hvor vi rykke ud til hidtil landlige Egne, en Udvikling, som allerede er paabegyndt, men som har faaet særlig prægnant Udtryk ved Loven af 1900 om Indlemmelse af Brøndshøj, Sundbyerne og Valby. Da de kjøbenhavnske Byggeregler skulde anvendes ude i disse Distrikter, viste det sig, at Reglerne ikke længere slog til. Den Myndighed, som Magistraten havde, var i og for sig stor nok, men Magistraten, Kommunalbestyrelsen i sin Helhed, stod nogenlunde hjælpeløs over for de mangfoldige Forhold, som rejste sig der ude. De Afstande, i hvilke Vandet skulde føres for at tilvejebringe Betingelser for sund Bebyggelse, vare saa vidtstrakte, det Antal Lodsejere, som vare interesserede i Anlægget, saa mange, og Graden af deres Interesser var saa forskellig, at Sagen ikke kunde løses ved en enkelt, simpel Magistratsbeslutning. Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har da, om jeg saa maa sige, holdt Generalprøve paa, hvorledes en fremtidig Lovgivning paa dette Omraade burde være. Ved en Landvæsenskommission, som nedsattes, førend Indlemmelseslovene vare traadte i Kraft, men efter at de vare vedtagne, blev det forsøgt at bringe Orden i Kloakforholdene ude i Brøndshøjdistriktet, og den Løsning, som Landvæsenskommissionen har fundet ved Kendelse, afsagt den 7. Oktober 1901, er bleven modtaget med Sympati og Anerkendelse saavel fra Befolkningens Side i det indlemmede Distrikt, som var direkte interesseret, som fra Kommunalbestyrelsens Side. Med overlegen teknisk-juridisk Indsigt er et meget betydeligt Værk fuldført. De Grundsætninger, som Birkedommer Valeur og Professor Lütken have nedlagt i Kommissionens Kendelse, ere dem, der have givet sig Udtryk i det Lovfor-

slag, som vi i Dag have til 1ste Behandling, og som jeg tillader mig at anbefale til det høje Tings Velvillie.

Idet jeg i øvrigt henholder mig til de anbefalende Ord, som den højtærede Indrigsminister fremsatte her ved Forelæggelsen af Lovforslaget, skal jeg bemærke, at Hovedbestemmelsen i materiel Henseende findes i § 4 og Hovedreglen om den formelle Fremgangsmaade i §§ 4 og 5. I formel Henseende foreslaar Lovforslaget at gaa den Vej, at Afgørelsen af, hvilken Plan der skal godkendes for hele Anlægget, og hvorledes Udgifterne skulle fordeles og den fremtidige Vedligeholdelse anordnes, lægges i Hænderne paa en Kommission. Denne er ikke nogen ny Institution, men den, der blev indsat ved Loven af 1857 om Ekspropriationer ved Kloakanlæg. Denne Kommission foreslaar man nu at tillægge den yderligere Myndighed, som bestaar i at overveje Planen for selve Kloakanlægget. Den foreslaas i denne Anledning kun udvidet for at sikre Tilstedeværelse af særlig lokal Sagkundskab fra de indlemmede Distrikter, som disse Spørgsmaal nærmest ville angaa. I materiel Henseende findes Hovedreglen i § 4, og den Grundregel, der er opstillet, er den, at Kommunalbestyrelsen leder og anordner Foretagendet ved sine Teknikere, naar Kommissionen har truffet Afgørelse af, hvorledes det skal være. Kommunalbestyrelsen afholder Udgifterne ved Kommissionsforretningen og ved Kommissionen, og hvad der er langt mere, den staar i Forskud for det meget betydelige Beløb, Kloaksagens Gennemførelse vil andrage. Jeg skal nævne, at efter et foreløbigt Skøn vil den fuldstændige Gennemførelse af Kloaksagen i de indlemmede Distrikter andrage 3—4 Mill. Kr., men det er selvfølgelig en Udgift, som ikke vil komme til Udbetaling før i Løbet af een, maaske flere Menneskealdrer, men efterhaanden som Arbejdet skal gøres, skyder Kommunen til, men det bliver da Grundejerne, som komme til at bære Udgifterne, nærmere eller fjernere, som de have en nærmere eller fjernere Interesse i Sagens Gennemførelse. Altsaa, Kommunalbestyrelsen er aldrig Part i Sagen, staar altid som upartisk Mægler mellem de forskellige private